

Tekerleğin icadı

İdris Köylü tarafından yazıldı
Pazartesi, 26 Şubat 2018 20:54 -

Boynuna boyunduruk vurulan öküz kendini ayrıcalıklı hissetti ve her şey tekerleğin icadıyla başladı. Beşbin yıl önceydi ve Avni Arbaş gem almaz atların muhteşem tablosunu yaptığında henüz tekerlek icat edilmemişti ve Nazım henüz Bursa cezaevinde değildi. İbrahim Balabanın ise “ıslah edilmiş öküzlerin” boynu bükük tablosunu resmetmesi için beş bin yıl beklemesi gerekmişti. Her şey tekerleğin icadıyla başladı ve Balaban boynunu boyunduruğa uzatırken kendini ayrıcalıklı sayan öküzlerin tablosunu beş bin yıl sonra resmetti.

İbrahim Balaban İlkokulu bile bitirmemiş kan davalısını öldüren gözü açılmamış bir köy delikanlısı iken Nazım “ İbrahim bak bunlar öküz” deyivermişti de öküzlerin içinde büyüyüp öküzleri görmeyen Balaban şaşakalmıştı. Balabanın ressamlığı da böyle başlamıştı ve ustası Nazımın kendisine fark ettirdiği öküzleri başkalarının da fark etmesi için kâğıda kaleme sarılı vermişti...

Tekerlek icat edilmemeden ne öküzler henüz öküzleşmişti, ne Şikago mezbahalarının temeli atılmıştı daha ve ne de Amerikan kovboylarının şaklayan kamçıların önünde hizaya girmişlerdi. Ayaklarının altı toprak, başlarının üzeri güneş ve buluttu. Uçsuz bucaksız ovalarda, güneşin bile giremediği ormanlarda otlanırlar, çağıldayan derelerden, berrak sularında balıkların oynadığı ırmaklardan su içerlerdi... Ne sahipleri vardı ne de boyunlarında boyundurukları... Adları da öküz değildi... Boğa... Sarı, siyah, boz renktheydiler, iriyarı, orta boylu, şişman ya da cılızdılar. Birlikte yaşarlardı, birlikte dolaşırlardı ama sürü değildiler, dört ayakları ve iki boynuzları vardı ama kamçılı çobanların önünde birer itaatkar “sığır” değil, zincire vurulmaz asiydiler . Ne renklerinden dolayı kavga ettiler, ne de iri cüsseliler zayıfları tepelemeyi geçirdi aklından...

Ve insanlar... Kim bilebilirdi ki beşbin yıl sonra değme tekerleklere taş çıkartırcasına fırıl fırıl döneceklerini...

Doğa bereketli, büyük ve genişti, herkese yeterdi, toprak, güneş, yağmur, hava ve su ortaktı, hayat ortaktı... Geceleri eğrek alanında kışın soğuşunda birbirlerine sokularak ısınırlar, yazın bağırlarını püfür püfür esen rüzgara vererek ağır ağır geviş getirirler, yediklerinin içtiklerinin sindire sindire, tadını çıkarırlardı. Geceleri boynuzlarına üşüşen yıldızların ışıltısında Ağustos böceklerinin sesiyle dansa kalkarlar, sabaha karşı bülbül figanıyla birazcık da kederlenirlerdi... Kısacık ömürlü kelebeklerin uçuşması için sırtlarını hava alanı gibi kelebeklerin hizmetine sunarlar, rengârenk kanatların rüzgârda süzülüşünden ayrı bir tat alırlardı... Ağır ve geniş toynaklarının metrelerce şerit çizen evrenin işçisi karıncaların üstüne basarak geçtiklerine kimse tanık olmadı. Sürer giderdi hayat, mutluymdu her biri iç evrenlerinde...

Hava bozdu birden, kar kış kıyamet günleri belirdi kapıda... Lanetli bir ademoğlu çember şeklinde bir ahşap parçasını gözlerinin içine sokarak sırttı... “Buna tekerlek denir” dedi, “Lale devri bitti, öküzleşip itaat edeceksiniz,”.. Bu haddini bilmez ademoğlunu İnce sivri boynuzlarıyla kovalayıp yaşam alanlarının dışına sürmek yerine telaşla birbirlerine bakarak “ acaba” dediler... Çember şeklindeki ahşap parçası koca bir yaşamı da çemberine aldı, boyunlarına takılan boyunduruğa sessiz sedasız itaat ettiler. Ardı arkası kesilmeyen kağnıların boyunduruklarında artık birer öküzdüler ve her birinin bir sahibi vardı... Sürü oldular ve başlarına bir çoban dikildi... İstedikleri ovada yayılmak, istedikleri derelerden, ırmaklardan su içmek yoktu... Çobanın

Tekerleğin icadı

İdris Köylü tarafından yazıldı
Pazartesi, 26 Şubat 2018 20:54 -

gösterdiği yerde yayılacaklar, onun gösterdiği gölden su içeceklerdi... Öküzlüğün ilk resmi tarihini yazanlara göre, tekerleğin icadıyla itaat hukukunu başlatan öküzler, kutsal kitaplara “dünya öküzlerin boynuzları üzerinde duruyor” diye geçti. Öküzlük bulaşıcıdır ve öküz sadece öküzdür. Sahibine en çok itaat eden öküz, öküzlerin de hasıdır.

Gün oldu zaman geçti, boyunduruktan mezbahalara uzanan yol böyle kat edildi... Boyunduruğa girmeyenler kementle bertaraf edilip eli kamçılı uzmanlarının elinde ıslah olundular. Kırık boynuzlarından yapıma hançerlerin “arkadan vurma aracı olarak” yastık altında saklanması ve mezbahalarda kesilen etlerinin kasap vitrinlerinde boy gösteremeye başlamasıyla sahiplerin öküzlere ihtiyaçları artmıştır ve en gelişmiş laboratuvarlarda öküz imalatları açık artırımla ihaleye çıkarılmaktadır. Çok şükür ki şu kocaman evrenin üzerinde ihtiyaç fazlası öküz vardır, yoksa dünyayı yöneten egemenlerimizin hali nice olurdu.

Her şey tekerleğin icadıyla başladı... Savaşlar, işgaller, istilalar, toplu katliamlar... Artık öküzler bu katliamların yalnızca bir aksesuarıdır, öznesi insan oldu... Öküzlerin çektiği kağnılar en gelişmiş teknolojiler sayesinde karmaşık aletlere dönüştüler, gökyüzünde uçak, denizlerde gemi, karalarda araba oldular... Dört ayaklı öküzlerin yerine iki ayaklı öküzler hayatı mahvetme yarışında birbirlerini tepelemekteler ve en çok tepeleyene en büyük nişanlar verilmekte, madalyalar takılmaktadır. Böyle başladı “yerin demir, göğün bakır” oluşu...

Her şey tekerleğin icadıyla başladı... Uygarlık da... En ileri uygarlığa sahip olanlar uygarlığı da tarif ettiler ve biz onlardan öğrendik “uygar” olmayı... Uygarlık, yer küreyi yok edecek hidrojen ve atom bombalarıydı, dünyayı bir uçtan diğerine ateşe verecek füzelerdi ve uygarlıkta yarışmak için öldürmek gerekiyordu... Öküzler tarihin her döneminde öküzdü ve gerçekten egemenlerin iktidarı öküzlerin boynuzları üzerinde duruyordu... Yeryüzünde bir lokma bir hırkaya muhtaç öküzlerdi artık koşuldukları ölüm kağnılarının altında renkleri, ırkları, inançları için savaştırılan ve asla savaşlarının yaşam alanlarını, geleceklerini yok ettiğini gözleri görmeyen, insan görünümüne dönüştürülmüş kör ve ama öküzler... Ahiretleri şad olsun... İnsan etiyle beslenen “uygar efendilere” şan olsun...

Yağmur çiseliyor, tane tane, ağır ağır... Gökte bir tek yıldız bile görünmüyor... Yeryüzü yetmedi, gökyüzünü de boka buladınız efendiler... Rahat mısınız kâşanelerinizde... Daha kaç ülkeyi işgal edeceksiniz doymak için insan etine, kaç ton bomba, kaç milyon silah... Daha, daha, daha... Bakın bu yazıyı yazarken sıkıntıdan burnum kanıyor yine, muhasebecileriniz not alsın, bu bir diyettir ve ödyeceksiniz...

Erken çiçek açan erik ağaçlarını zemherinin ayazında don vurmuş, biraz yıkık duruyorlar, biraz hüznü... Bakmak istemiyorum, yüzümü çeviriyorum... Baharın atlılarının zemherinin kapısına dayanması için daha bir haftalık yolları var... Ne diyelim... Dayan dizlerim dayan.

Yularından çekilen öküzler İpekli kravatlarıyla endam eden öküzlerin yanında ne kadar da masum, ne kadar da günahsız...